

**Părerile Domnului Beneș asupra Protocolului
pentru regulamentul pacifică a conflictelor
internaționale.**

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dela apariția ultimului nostru Buletin, întrunindu-se în București Conferința Micei Înțelegeri credem, că este oportun a menționa aci, părerile Domnului Beneș asupra ultimelor lucrări a Societății Națiunilor, care completează ceea ce a expus D-sa presei noastre în materie de politică externă.

Se știe că D-l Beneș este un adept pasionat al Soc. Națiunilor pentru care desfășoară cea mai folositoare și rodnică activitate. Chiar acum D-l Beneș a prezidat deschiderea conferinței internaționale a muncii ce se ține la Geneva în momentul de față și asupra căreia vom reveni mai târziu. D-l Beneș reprezintă Cecoslovachia în Consiliul Soc. Națiunilor, fiind ales de ultima Adunare Plenară ca reprezentantul unuia din cele 6 State membre nepermanente. În cursul celei de a 33-a sesiune, Consiliul a dezbătut pe larg protocolul pentru «regulamentul pacifică a conflictelor internaționale» ce fusese adoptat în mod provizoriu în Octombrie trecut de Adunarea Soc. Națiunilor (unde fusese apărât

mai ales de delegația franceză și britanică) rămânând ca Consiliul să-l propue spre acceptare, statelor membre a Soc. Națiunilor.

Protocolul este bazat, după cum se știe, pe principiile arbitrajului, dezarmării, garanțiilor de siguranță. Spre surprinderea generală D-I Austen Chamberlain, secretar de Stat al afacerilor streine și delegat al Imperiului Britanic, a respins în numele guvernului, precum și în numele dominiunilor britanice, protocolul în felul în care este redactat. Rezumatul obiecțiunilor ridicate împotriva principiilor stabilite în protocol este că de se poate ajunge la aplicarea arbitrajului și în oarecare măsură la dezarmare, așa cum sunt propuse, chestia garanțiilor și sancțiunilor nu este destul de lămurită. Delegatul Britanic consideră că atunci când s'a alcătuit protocolul s'a făcut pentru a se complecta lipsurile din Pact, prevăzându-se sancțiunile pentru cazurile când semnatarii lui nu și-ar respecta semnătura, și consideră, că tocmai acest scop, nu este atins prin protocol în felul în care este redactat. Delegatul britanic învinuiește protocolul, acolo unde vorbește de sancțiuni, de a distruge echilibrul Pactului prin impunerea unor măsuri militare generale care îi modifică însăși spiritul; consideră că singura primejdie pentru pace ar fi un război întreprins de bunăvoie pentru cuceriri sau pentru răzbunare și că în acest caz soluția cea mai bună, ar fi niște acorduri speciale într'un scop pur defensiv, stabilite direct între statele interesate.

Domnul Beneș a expus în sensul următor punctul de vedere cecoslovac în ceea ce privește garanțiile mutuale ale statelor pentru respectarea tratatelor și Pactului Soc. Națiunilor.

«Am avut cinstea să colaborez în mod activ la întocmirea protocolului în Septembrie trecut, deoarece politica țării mele, de care răspund dela război încoace, a fost inspirată întotdeauna, precum va fi și în viitor, de înaltele principii introduse în protocol de către a 5-a Adunare a Soc. Națiunilor. Știm că în opera înfăptuită în Septembrie trecut există lipsuri și imperfecțiuni, și că programul expus nu poate fi aplicat decât în mod progresiv, de aceea simt că este în folosul chiar a operii noastre, de a se dezbate protocolul și principiile sale, pentruca acestea să impună tuturor forța lor morală și înalta lor semnificare în viața politică de după război. Lăsând

la o parte obiecțiunile de detalii adică, mișcări militare, despăgubiri financiare, etc., trebuie totuși recunoscut că ar fi ușor a se aduce îmbunătățiri în aceste chestiuni. Obiecțiunile de ordin general însă fiind mult mai importante mă voiu opri aci la combaterea lor».

«Am priceput din declarația auzită că aplicarea rigidă și universală a arbitrajului obligatoriu pare a fi imposibilă de realizat. Obiecțiunea este gravă căci se reazimă pe diversitatea condițiilor sociale etnice și geografice ale colectivităților ce ar fi supuse procedurii de arbitraj. Dar în fața acestor *fapte*, se ridică alte *fapte* tot atât de importante și care, de sunt bine înțelese, constituie poate chiar o proorocie pentru viitor. Războiul a distrus în centrul și în estul Europei patru imperii puternice, a dărâmat vechile granițe, a înființat numeroase state noi, a alungat dinastii, a zdruncinat până în temelii condițiile sociale, a distrus comunicațiile, sistemele monetare, a desrădăcinat clasele conducătoare, a provocat o contradicție neînchipuită între interesele tuturor statelor, națiunilor și claselor. Războiul a ridicat popoarele unele împotriva altora, aducând probleme de o complexitate necunoscută până acum. Dacă plecând dela nord, din Finlanda, trecem prin Republicele Baltice, prin Polonia și Germania, Cecoslovachia și Austria, prin valea Dunărei, și ajungem până la Constantinopol și la sudul Greciei, găsim în calea noastră regiuni unde pot izbucni mii de conflicte, începând azi printr'un grănicer asasinat sau un steag călcat în picioare, și care pot degenera mâine într'un război cumplit».

«Toate aceste țări sunt sătule de o asemenea stare de lucruri, voesc să fie adăpostite împotriva acestor riscuri grozave, știu că sunt chemate să soluționeze între ele probleme ce aproape n'au soluțiune și vor să găsească alte metode decât violență și acțiunea directă; Tocmai aceste mici națiuni sunt cele care nu mai doresc altăceva decât pace și garanții și din acest motiv guvernul Cecoslovac ca reprezentantul uneia din acele națiuni, insistă

pentru adoptarea ideilor de arbitraj, și pentru aplicarea politicii înscrise în protocol. De aceea constatăm faptul simptomatic, că majoritatea semnatarilor protocolului este compusă tocmai din statele ce ocupă această zonă primejdioasă a Europei, state ce au fost până acum considerate, în comparație cu Europa occidentală, ca intolerante, rășboinice și departe de a fi ajunse la maturitate. Ele sunt acelea care cer azi arbitrajul obligatoriu, care l-au semnat și care vor să-l generalizeze. Cred că nici un fapt nu dovedește mai hotărât cât de lesne pot nașionile să devină conștiente și pot ajunge la îndeplinirea celor mai înalte idealuri politice. Desigur nici un principiu, și mai cu seamă acel al arbitrajului, nu poate fi impus într'un mod prea rigid, dar dacă se consideră, de pildă, felul cum funcționează arbitrajul pe continentul American, se poate spera și în aplicarea sa progresivă pe continentul European, ținând seamă chiar de toate situațiile speciale. Nu avem nici un motiv pentru a dispera de viitor. Sunt convins că sistemul arbitrajului va constitui o garanție din cele mai puternice, chiar pentru țările cele mai expuse pe cari astfel nimeni nu le va putea atrage ușor în conflicte armate».

«Prin urmare pentru autorii protocolului toate aceste constatări reprezintă un adevărat progres. Știu bine că în caz extrem nu putem împiedeca războiul, dar suntem siguri că pactul poate atenua neînțelegeri și că protocolul poate înlătura prin arbitraj un număr însemnat de conflicte și tocmai acelea care ar putea degenera într'un război».

«Știu bine că nu se va ajunge dintr'odată acest ideal, dar facem o încercare spre a înlătura politica nefastă care vrea totul sau nimic și care se mărginește la a constata nevoia sau existența războiului. Știu bine că perfecțiunea nu există pe lume și că nu putem în câteva săptămâni nici în câteva luni, îndeplini ceea ce nu s'a putut face timp de mii de ani. Dar am pășit înainte.

și acest pas însăși constituie un progres considerabil prin faptul chiar că s'a făcut. Nu pierd credința mea în progres, sunt convins că chiar atunci, când se va studia sub auspiciile Soc. Națiunilor și a Pactului, acordurile regionale preconizate de Guvernul Britanic și pe care le consider ca extrem de fecunde, pentru a isbuti la ceva trainic și sigur se va ajunge iarăși la ideea unui protocol cu un sistem analog cu al protocolului actual, întrucât tot ce se va face din îndemnul pactului Soc. Națiunilor va trebui să mențină fatalitatea logică a acestui document.

«O constatare de o importanță covârșitoare este că nevoia de a confirma și de a complectă Pactul pentru a consolida pacea și garanțiile, e recunoscută de toți. Sub o formă sau alta, ele vor fi obținute printr'un sistem ce va aplica ideile călăuzitoare ale protocolului. Sunt convins că desbaterile noastre în viitoarea Adunare va însemna încă un pas înainte. Cât despre realizare, sunt optimist, consider că pentru asemenea înfăptuiri, trebuie timp, răbdare, muncă neprețată, curaj, sinceritate, devotament».

«Guvernul țării mele va lucra mai departe în sensul ideilor expuse aici, fiind călăuzit de dorința de a se înfrăți cu toate națiile pentru a aduce astfel, prin Soc. Națiunilor, mica și modesta sa contribuție la fericirea omenirii».

INFORMAȚIUNI.

Curtea Permanentă de Justiție Internațională și-a terminat lucrările sesiunii a II-a din anul acesta (prima finise dela Ianuarie la Aprilie). Ea fusese convocată în urma cererii Consiliului Soc. Națiunilor, relativ la arbitrajul conflictului între Guvernul polonez și orașul Danzig, în privința dreptului pe care pretinde să-l exercite Guvernul polonez de a așeza pe străzile orașului cutii

de scrisori menite să primească direct, poșta pentru Polonia.

Curtea a recunoscut dreptatea revendicării poloneze, dându-i dreptul de a așeza cutiile de scrisori oriunde, pe teritoriul portului Danzig, și de a pune la dispoziția publicului avantajile aduse de serviciul poștal polonez. Cu toată chestiunea limitelor portului Danzig nu i-a fost supusă în mod special, Curtea a fost de părere că limitele acestui port nu sunt încă definite.

Teritoriul orașului liber Danzig, se află la gurile Vistulei și este înfipt ca un colț între Prusia Orientală și celebrul coridor polonez care dă acestui Stat un acces la mare, alături de teritoriul Danzigului. Se înțelege că Danzig (cu toate că cu o populație germană), fiind deosebitul maritim al întregului comerț polonez, este obiectul revendicărilor acestui popor și de aceea această problemă a fost una din cele mai grele de soluționat, în timpul conferinței pentru Pace.

Regimul orașului a fost stabilit precum urmează: Danzig, este un oraș liber ocrotit de Soc. Națiunilor. Constituția a fost întocmită de reprezentanții orașului și e garantată de un Înalt Comisar al Soc. Națiunilor cu locuința în Danzig care are calitate pentru a soluționa conflictele între Polonia și Danzig, ambele părți având dreptul de apel în fața Consiliului Soc. Națiunilor. Un consiliu al portului supraveghează exploatarea sa, importul și exportul, și este compus din comisari, localnici și polonezi, și dintr'un Președinte a uneia din țări neutre.

Polonia are controlul căilor ferate și poate stabili în port un serviciu de comunicații poștale, telefonice și telegrafice, cu Polonia și cu țările streine; Polonia asigură conducerea afacerilor externe ale orașului liber: Danzig-ul e cuprins în limitele vamale ale Poloniei dar serviciile sale vamale se administrează separat; Danzigul aplică pe teritoriul său dispozițiile tratatului minorităților.

Situația politică a orașului Danzig va fi arătată într'un număr viitor.

Când guvernul Polonez a vrut, conform dreptului ce i se acordase să așeze cutii de scrisori pe străzile orașului, senatul din Danzig s'a opus considerând acest fapt ca o călcare a suveranității sale: opinia publică a susținut cu înverșunare părerea senatului și cetățenii au zugrăvit culorile imperiale pe cutiile de scrisori poloneze.

Guvernul polonez a revendicat dreptul, conform Tratatului de a asigura serviciul poștal, considerând că orașul întreg eră menționat în calificativul de «Portul Danzig».

Conflictul fusese soluționat de înaltul comisar al Soc. Națiunilor, împotriva tezei poloneze. S'a făcut apel la Consiliu, care a transmis Curții Permanente întreaga putere de a judecă. Aceasta și-a dat verdictul în sensul vederilor poloneze.

* * *

Celebrul jurnalist Wickhim Steed (care a fost înainte și în timpul războiului apărătorul drepturilor naționalităților din fosta monarhie Austro-Ungară) a ținut în 17 Maiu la Paris o conferință care a avut mare răsunet asupra politicei Mării Britanii față de Franța și de Soc. Națiunilor. Domnul W. Steed a apărat poporul englez contra acuzației carei se aduce atât de des, de a fi ipocrit, arătând că cel mult poate fi învinuit de lipsă de logică; a confirmat afirmațiile sale prin atitudinea lui A. Chamberlain în privința protocolului de garanție.

Afirmă că Anglia nu se simte în momentul de față cu conștiința împăcată față de Franța și față de Soc. Națiunilor și că prima greșală a fost făcută în 1919 atunci când nu s'a garantat siguranța Franței.

Recunoscând apoi greșala, Anglia a vrut s'o repare la Cannes, dar în loc de a avea atunci o acțiune limpede a căutat să-i precupească ajutorul; opinia publică engleză n'a priceput atunci de ce Franța a respins continuarea discuțiilor aruncând asupra lui Poincaré, răspunderea neizbutirei tratativelor. D-l W. Steed a încrecat să explice atitudinea îndoelnică a guvernului britanic,

care se opune la semnarea unui pact defensiv cu Franța și Belgia, în acelaș timp când declară cu emfază, hotărârea de a aplică articolele dela Versailles relative la demilitarizarea teritoriului Rhenan.

Conferențiarul crede că opinia publică engleză, consideră că Franța se lasă prea mult influențată de teama de a fi atacată, și explică cum D-nii Chamberlain și Baldwin caută să adopte un plan, care să concilieze obligațiunile tratatului, cu dorința de împăciuire generală a opiniei publice. Astfel s'ar explică un proiect de pact de garanții în care ar intra și Germania.

* * *

Cunoscutul Amiral Englez, Smith Dorrien, într'o scrioare deschisă cere ca Soc. Națiunilor să ia asupra ei studiul dreptului ce-l are fiecare țară, de a controla zborul asupra teritoriului său, arătând că nici o țară nu ar trebui să aibă drept la controlul nelimitat al aerului, după cum nu are drept la controlul nelimitat al mării. Dece nu s'ar stabili o limită în aer, deasupra căreia, aeroplanelle streine ar avea dreptul să treacă în timp de pace?

Acest punct de vedere este interesant pentru publicul nostru, dacă ne amintim că Serviciul Aerian al liniei Franco-Române a fost suspendat până la adoptarea unei noi linii, în urma interzicerii făcute de Germania de a se sbura deasupra teritoriului ei.

* * *

Uniunea Britanică pentru Soc. Națiunilor a ținut în primele zile ale lunii o mare întrunire la Londra. Primarul orașului a deschis ședința arătând cum acest oraș a fost întotdeauna în capul mișcărilor în favoarea păcii. Primarul și-a arătat speranța în viitorul Soc. Națiunilor, dovedind cât de necesară este colaborarea forței morale a unei opinii publice bine instruite. Primul Ministru a ținut o mică cuvântare arătând necesitatea de a se face educația publicului în favoarea Soc. Națiunilor și a ex-

primat convingerea că chiar cei ce se declară azi ca dușmani ai Soc. Națiunilor n'ar îndrăzni să provoace o acțiune care ar însemna suprimarea acesteia. A arătat lipsa de seriozitate a unor acuzații care protestează împotriva costului anual de 60.000 Ls. ce reprezintă contribuția Angliei pentru menținerea acestei instituții și că nu e prea mult, de a se face acest mic sacrificiu când se știe că Soc. Națiunilor, lucrează în modul' cel mai activ, pentru binele popoarelor, prin toate organizațiile sale. D-sa arată cum lucrarea aceasta de organizare internațională în toate domeniile, a devenit o necesitate la care se recurge zilnic. Primul Ministru a terminat făcând recenzia activității Soc. Națiunilor atât din punctul de vedere politic, cât și al cooperării internaționale în materie umanitară, socială și de igienă; a mai propus o moțiune prin care reprezentanții finanței și a comerțului orașului Londra își exprimă recunoștința și încrederea în Soc. Națiunilor pentru rezultatele obținute în chestii privitoare la finanțe, la comerț și industrie, și apelează în numele acestor reprezentanți la țara întregă, pentru a-și da sprijinul financiar în favoarea Asociației Britanice pentru Soc. Națiunilor, a cărei menire este de a lumina publicul și de a răspândi principiul Soc. Națiunilor. S'a fondat o nouă Secțiune a Asociației sub Președenția primarului orașului Londra și va fi compusă în special din persoane făcând parte din Comerț și Industrie.

Au mai luat cuvântul și mai mulți parlamentari.

* * *

Comitetul de Igienă s'a întrunit la Geneva sub președinția Doctorului Mahen (danez), reprezentantul României fiind D-l Prof. Dr. I. Cantacuzino.

S'a hotărât: a se face între țări schimb de personal sanitar precum și de specialiști în chestia relativă la protecția copiilor; a se face călătorii de studii colective începând cu Africa tropicală; întrunirea unei conferințe sanitare în porturile Mediteranei și Mării Negre; a se îm-

bunătăți și desvolta învățământul asupra igienei precum și serviciul de informațiuni epidemiologice; a se proceda la o anchetă asupra variațiilor deceselor prin tuberculoză în diferite țări; a se desvolta cercetările asupra cancerului sub direcția autorităților americane; o anchetă asupra oportunității de a se introduce în convenția sanitară internațională dispoziții speciale asupra emigrației; a se da tot concursul Albaniei—după cum s'a făcut cu Persia—pentru a întreprinde lupta împotriva malariei; pregătirea unui congres, împotriva paludismului, ce se va ține în Octombrie la Roma. S'au exprimat și mulțumiri guvernului român pentru interesul ce-l poartă organizațiunii igienice a Soc. Națiunilor prin constituirea unei grupări care să asigure legătura între aceasta și administrația sanitară națională.

*
*
*

La Buroul de epidemiologie din Singapore s'au întrunit reprezentanții principalelor țări asiatice, de față fiind Doctorul Norman White ca reprezentant al Soc. Națiunilor. Acest Burou este întreținut de Fundația Rochefeller, care pune anual la dispoziția sa, 5000 dolari.

*
*
*

În cursul lunilor, Aprilie — Mai, s'au întrunit mai multe comisiuni tehnice ale Societății Națiunilor cu următoarele lucrări în programul lor: *Comitetul de Experți pentru codificarea progresivă a Dreptului Internațional*: numit în Decembrie trecut de consiliu, s'a întrunit la Geneva sub președenția D-lui Hammerskjöld (suedez) pentru studierea programului de acțiune. S'a cercetat opera înfăptuită până acum de Institutul de Drept Internațional și de Asociație, și s'a stabilit un plan de lucru în materie de drept internațional public și privat. Pentru aplicarea lui s'au numit unsprezece sub-comisiuni cu îndatorirea de a studia următoarele chestiuni: naționalitatea; ape teritoriale; privilegii și imunități diplomatice; statutul

juridic al vaselor, proprietate a statului, întrebuințate pentru comerț; extraditii și competență criminală a statelor pentru abateri săvârșite în afară de teritoriile lor; răspunderea statelor pentru pagube aduse persoanelor sau bunurilor streine pe teritoriul lor; procedura conferințelor internaționale, conclusia și redactarea tratatelor; represiunea pirateriei, proscritiei; exploatarea bogățiilor maritime diverse.

Sub-comisiile își vor prezenta raporturile înainte de 15 Octombrie.

În sesiunea viitoare se vor discuta chestiuni privitoare la război și neutralitate.

* * *

În momentul de față este întrunită la Londra o *Conferință pentru combaterea bolii somnului*, la care s'au întrunit experți, reprezentanți ai țărilor, ce au interese în Africa unde bătue această grozavă boală.

* * *

Comitetul special pentru studiul chestiunilor radio-telegrafice ce face parte din organizarea comunicațiilor și transitului, s'a întrunit la Geneva și a hotărât a se convoca o conferință a statelor europene în 1926 pentru stabilirea unui acord asupra radio-telegrafiei și radio-telefoniei. O comisie specială a comunicațiilor a cercetat la Geneva diferendul ivit cu România asupra puterilor comisiei Europene a Dunării între portul Brăila și Galați. România a fost reprezentată prin D-l Ministru C. Contzescu. În momentul actual, chestiunea se studiază la fața locului: dat fiind că privește direct interesele noastre, într'un număr viitor vom desvolta-o pe larg, arătând care este punctul de vedere românesc.

* * *

Comisia pentru cooperarea intelectuală a convocat la Geneva Comitetul de direcție al oficiului internațional de informațiuni universitare. Aceasta a primit raportul:

asupra felului în care se răspândește Buletinul Oficiului și cum se dezvoltă lucrările lui, și a studiat felul în care se va întocmi o listă a celor mai bune cărți ce au apărut în lumea întreagă. Astfel va fi ușor intelectualilor să se fiină în curent cu producția literară și științifică străină. Fiecare țară va desemna fie o personalitate, fie un grup de bibliotecari însărcinați cu întocmirea unei liste naționale. Fiecare țară nu va putea desemna decât un maximum de 40 de lucrări din 10.000. Lucrările pot privi istoria, dreptul, științele sociale, teologia, filozofia, bele-arte, arta, geografia, filologia, istoria literaturii, științele exacte, naturale și aplicate, călătoriile. Acestea trebuie să fie accesibile unui public de cultură mijlocie și trebuie să trateze numai subiecte importante.

Comitetul s'a mai ocupat și cu distribuirea unei sume de 100.000 lire, pusă de către Crucea Roșie italiană la dispoziția instituțiilor organizate de intelectualii ruși.

* *

Secretariatul general a primit raporturi asupra Restaurării financiare a Ungariei și a Austriei și asupra reparației datoriei otomane (în conformitate cu Tratatul din Lausanne), prezentate de *Comisiile economice și financiare*. A mai primit și un raport al Direcției portului Memel.

Ce este Biouroul Internațional al Muncei

(B. I. M.)

A 7-a sesiune anuală a Conferinței Internaționale a Muncei s'a deschis în ziua de 19 Mai a. c. la Geneva. Este interesant să expunem cititorilor noștri, mai pe larg, decât în tabloul publicat în primul buletin, organizarea Biouroului Internațional al Muncei.

Ideia legitimității și necesității unor convenții internaționale pentru a reglementa condițiile de muncă a lucră-

torilor, pe care o găsim pentru prima dată la Necker, a făcut parte din preocupările mai multor guverne în a doua jumătate a sec. XIX-lea. Iar după ultimul războiu s'a ajuns la certitudinea că nu poate fi vorba de o pace adevărată, dacă odată cu garantarea libertății și independenței politice și economice a popoarelor „nu se va asigura clasei lucrătoare un minimum de garanții de ordin moral și material, relative la dreptul la munca, ladreptul sindical, migrații, asigurări sociale, etc.“

Deaceea Conferința pentru Pace în ședința sa din 25 Ianuarie 1919 a numit o comisie compusă din 15 membri pentru a studia cum s'ar putea ajunge la o legislație internațională a muncii. Timp de 35 ședințe Comisia a pregătit raportul și textul care trebuiau prezentate Conferinței Păcii și care cuprindea și proiectul unei convenții prevăzând un organism permanent de legislație internațională a muncii: acest organism permanent trebuia să fie **Biouroul Internațional al Muncii**. (Partea XIII-a a Tratatului de Pace).

Scopul B. I. al M. este de a stabili pretutindeni un regim de muncă «într'adevăr omenos» și de a căuta «să se aplice, cu toate rezervele pe care le impune suveranitatea fiecărui stat și procedura ce o are, o legislație internațională a muncii».

Pentru a-și ajunge scopul, B. I. M. este înainte de toate un «Clearing House» un centru de informații asupra mișcării economice și sociale a fiecărei țări (Art. 396 al Tratatului), și are însărcinarea de a centraliza și de a împărți toate informațiile raportându-se la reglementarea internațională a condițiilor lucrătorilor și a regimului de lucru. B. I. M. editează un buletin periodic de informații,

B. I. M. al cărui activitate este sub controlul Consiliului Societății Națiunilor este compus din trei organe:

1. Secțiunea diplomatică care prepară lucrările conferințelor viitoare, trimite chestionare diferitelor guverne, compară și face dări de seamă asupra lor, etc.

2. Secțiunea tehnică care se ocupa cu toate chestiuni-

nele importante și complexe ca șomajul, munca agricolă, etc.

3. Secțiunea de Informații.

B. I. M. deși autonom face parte din ansamblul de instituții ale Soc. Națiunilor, în urma cererii făcute de el i s'a acordat dreptul de a fi consultat de către Comisia permanentă a Mandatelor de câteori s'ar discuta chestiuni relative la muncă; deasemenea Constituția Curții Permanente de Justiție Internațională, prevede numirea de către B. I. M. a patru consilieri (assesseurs) care la nevoie să poată fi consultați de judecători în chestiunile privitoare la muncă.

Până în prezent chestiunile mai importante care au fost studiate de B. I. M. și care au fost propuse spre ratificare sub forma de convenții Statelor Membre sunt: orele de muncă a lucrătorilor, vârsta de admitere la muncă a copiilor, șomajul, lucrul de noapte, concediul și indemnizarea ce trebuiesc date femeilor în timpul nașterii, etc.

Pentru fiecare țară, membră a Soc. Națiunilor, este o datorie de a studia problema introducerii în lege a convențiilor ratificate și, aducându-și partea ei de experiență, să fie în curent B. I. M. cu greutățile întâmpinate și cu soluțiile adoptate. Numai așa se va putea merge către țelul încă îndepărtat, de a se ajunge la o legislație internațională a Muncii.

Uniunea Femeilor Române pentru Societatea Națiunilor.

Preambulul Părții a XIII-a a Tratatului de Pace care prevede la alineatul 9 «crearea unui serviciu de Inspecție alcătuit din femei, spre a asigura aplicarea legilor și a regulamentelor pentru protecția lucrătorilor» a dat unui grup de doamne, doritoare de o muncă spornică, ideea de a constitui o Uniune a Femeilor Române, al cărui scop să fie propaganda pentru Societatea Națiunilor și

aplicarea convențiilor Societății Națiunilor și ale Buroului Internațional al Muncii, pentru protecția femeilor și copiilor muncitori.

Punându-se în legătură cu Ministerul Muncii și lucrând după programul propus de el «Uniunea» are o muncă precisă. Fiind în legătură cu organizațiile industriale din țară, care întrebuințează munca femeii și a copiilor, ea culege o serie de date foarte precise care vor fi comunicate Ministerului Muncii, și care vor trebui luate în considerație atunci când va fi vorba de o legiferare a convențiilor ratificate de Statul Român.

«Uniunea» întreținând o vastă corespondență cu secțiunea de Informații a Societății Națiunilor, este pusă în curent în mod regulat cu soluțiile care s'au dat în alte țări, chestiunilor care ne interesează pe noi; ea și-a mai luat însărcinarea de a contopi în diferite dări de seamă datele adunate la noi, spre a îmbogăți materialul informativ al Societății Națiunilor. University Library Cluj

«Uniunea» a stabilit pentru îndeplinirea acestor scopuri un program de acțiune precis, cu împărțirea lucrărilor pe secțiuni. În momentul de față este reprezentată în Delegația care ia parte la conferința Internațională a muncii la Geneva, prin Doamna Izabela Sadoveanu, care a și fost numită delegată în comisia pentru traficul cu femei și copii.

Lăsând la o parte chestiunile politice care privesc direct Asociația Română pentru Societatea Națiunilor. «Uniunea» socotește că prin acțiunea sa pe terenul umanitar și social face o activă propagandă pentru Societatea Națiunilor, a cărei existență și scopuri vor pătrunde astfel în toate păturele sociale.

Numai când se cercetează în totalitatea sa impunătoare, opera ce se'nfăptuește la Geneva, se pricepe că colaborarea internațională este de acum un fapt îndeplinit, care cu timpul va asigura atât pacea internațională cât și pacea socială.

Comitetul «Uniunii Femeilor Române pentru Societatea Națiunilor» se compune din:

Președinta de onoare: D-ra Elena Văcărescu
Președintă : D-na Alexis Catargi
Vice-Președintă : D-na O. Satmary
Casiera : D-na Titus Enacovici
Secretară : D-ra C. Teodoru

Sediul «Uniunii» este 34 bis Str. Brezoianu. București.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

